

1926

V tomto roce byl podnik zapsán jako **Slavkovský cukrovar, akciová společnost – Slavkover Zuckerfabrik, Aktiengesellschaft.**

Cukrovar vyráběl surový cukr, homole, kostky, krystal, pilé, konkassé, krupici a moučku. Kapacita zpracování řepy 1000 t/den, výroba suroviny 180 t/d.

Cukrovar se řadil objemem výroby mezi největší moravské smíšenky. Větší výrobu zboží vykazoval jen cukrovar Kojetín a Břeclav.

Vysvětlivky:

Pilé – druh bílého cukru v nepravidelných drobných kusech

Konkassé - nebalené hrubozrnné homole cukru, někdy sekané

okupace

Ještě před obsazením Československa nacistickými okupanty odjeli do ciziny předseda správní rady Dr. Felix Redlich a jeho bratr Viktor Redlich, protože byli židovského původu. Dosavadní ředitel Ing. Mořic Selinger se odstěhoval do Prahy, ale byl zatčen nacisty, deportován do Polska, kde zahynul.

Na slavkovský cukrovar, jako židovský majetek, uvalili okupanti nucenou správu. Nuceným správcem a generálním ředitelem se stal Ferdinand Rosa-Alschner. Kromě něho byl do společnosti, která obhospodařovala mimo cukrovar Slavkov i cukrovary Hodonín, Uherské Hradiště, Bzenec, Židlochovice, Sokolnice, Kojetín a Tovačov, dosazen jako zvláštní zmocněnec říšského protektora SS Obersturmbamführer Dr. Eikers. Všech osm cukrovarů přešlo do majetku německé říše pod patronací Dresden bank. Úřední řečí se stala němčina.

Dělníci a úředníci byli protifašistického smýšlení. Docházelo k různým sabotážím, např. 10 tun barevného kovu určeného pro zbrojní průmysl bylo zadrženo kolem základů hnacího stroje, měděná potrubí byla natřena šedou barvou. Obyvatelstvu bylo vypomáháno dodávkami uhlí. Uhlí bylo vedeno a fakturováno jako vápno.

Za oběť teroru nacistických okupantů padl Ing. Jan Procházka, správce cukrovaru. Byl zatčen v lednu 1942, vězněn v Brně Pod kaštany a po rozsudku za schvalování atentátu na Heydricha byl popraven.

Cukrovarnická kampaň v roce 1944 se již odbývala za každodenních leteckých poplachů. Je samozřejmé, že při hromadném útěku zaměstnanců z podniku se vynášelo značné množství cukru.

Koncem dubna oznámilo německé vojenské velitelství, že cukrovar bude před odchodem německého vojska vyhozen do povětří. Aby tomu bylo zabráněno, byl poslán vzkaz partyzánskému oddílu Olga, který operoval v blízkých lesích a byl v té době již dobře ozbrojen. Dne 23. dubna jednal ředitel cukrovaru Sázavský s velitelem tankového oddílu, který kryl ústup Němců. Velitel se přesvědčil, že sklady cukru jsou již téměř prázdné a poslední zbytky si odvázejí projíždějící vojenské jednotky, nakonec slíbil, že od zničení cukrovaru upustí.

Dne 26 dubna 1945 byla živá dělostřelecká a letecká činnost boje s postupujícími sovětskými oddíly z jihu. Odpoledne vyklidily jednotky nacistů prostor cukrovaru a vyhodily za sebou most přes řeku Litavu u závodu.

okupace a

V 16 hodin dne 26. dubna 1945 bylo již celé město obsazeno Rudou armádou.

Zákonem z 28. dubna 1948 byly znárodněny všechny cukrovary.

1948

Ústředním řídicím orgánem se stal Československý průmysl cukrovarnický, národní podnik v Praze. Slavkovský cukrovar, jako všechny cukrovary, se stal samostatným podnikem s názvem

Cukrovar a rafinerie cukru ve Slavkově u Brna, národní podnik.

Podnikovým ředitelem se stal po odchodu Ing. Sázavského dne 1. 7. 1948 František Knap.

V letech 1949-1950 se konal ve Slavkově veřejný soudní proces s ředitelem cukrovaru Ing. Václavem Sázavským a několika techniky pro zkreslování výsledků a falšování výrobních údajů. Byly vyneseny rozsudky trestů na svobodě, Ing. Sázavskému na 6 let odnětí svobody, u ostatních obžalovaných nižší tresty. Proces měl politické pozadí, Ing. Sázavskému byla část trestu prominuta a po roce 1968 byl plně rehabilitován.

1984

Socialistické závazky byly uzavírány na počest 36. výročí Vítězného února a 40. výročí SNP. Do soutěže bylo zapojeno 89 % zaměstnanců. Do soutěže „**Ručím**

za svou práci“ se přihlásilo 58 pracovníků. Do soutěže o „**Rudý karafiát**“ soutěží dva kolektivy mladých zaměstnanců zámečnické a elektrikářské dílny. Závod se přihlásil do soutěže o získání titulu „**Závod mistrovské práce**“, požadovaná kritéria však nesplnil.

V plánu komplexní socialistické racionalizace byly dvě akce, a to využití odpadního tepla a opatření na úsporu energie. Obě akce byly splněny a docíleny plánované úspory.

Brigáda socialistické práce zaměstnanců kotelny získala ocenění OV KSČ, ONV a OOR udělením „**Čestného uznání**“ za pracovní iniciativu a dosažené výsledky při naplňování závěrů XVI. Sjezdu KSČ.

1989

Listopadová demokratická revoluce roku 1989 umožnila přeměnu politického zřízení v naši republice.

Nový, osvobozující proud pokojné revoluce však zastihl pracující cukrovaru v době počínající **likvidace cukrovaru**.

**Slavnostní celozávodní schůze
dne 21. 12. 1989 měla již charakter rozloučení.**